

תמר פרלשטיין // צילום: אריק סולטן

☆ סל תרבות

מושיק אביב, 49, נשוי ואב לשניים, מתגורר במודיעין. מנהל מרכז ההסברה וראש המטה לטקסים ולאירועים ממלכתיים

01 זיכרון ילדות תרבותי. הספר "דירה להשכיר" של לאה גולדברג. גדלתי בעיר לוד, שהיו בה אוכלוסיות רבות, שונות ומגוונות, ביניהם מעדות המזרח, עדות אשכנז, דתיים, חילונים, ערבים ויהודים – וכולם דרו יחדיו בשלום ובהרמוניה.

02 דמות שמעניקה לך השראה. אין אחת ספציפית, לקחתי רברים רבים מרבים, וגם למדתי מה לא לעשות. אני לוקח מכל מי שאני מכיר את הדברים החיוביים, מקבל השראה ולומר כל הזמן.

03 עם מי היית רוצה לשבת לכוס קפה. הייתי שמח להיפגש עם האבות המייסדים – הרצל, בן-גוריון ו'בוטניסקי – ללמוד מעט יותר על דרכם ועל מורשתם, להעמיק בשיח על תפיסת הממלכתיות ולשוחח איתם על הפלא שנקרא מדינת ישראל. לספר להם שלמרות שיש ביקורת, יש גאווה גדולה, והם יכולים להיות גאים במה שהשאיירו אחריהם.

04 ספר שקראת פעמיים. "אהבת שאול" של אלי עמיר. יש בי אהבה לספרות ישראלית וברגש על סיפורים שהתרחשו בירושלים לפני שנים, כמו ספרו של חיים סכתו "כעפעפי שחר". משהו שובה אותי בסיפורי העיר הקסומה הזאת ודרכם אני מרמיץ תמונות ומריח את ריחות העיר.

05 שיר שנוגע בך במיוחד. מוזיקה ואמנים ישראלים מרגשים אותי. אני שומע רק מוזיקה ישראלית, והמנעד רחב. אני אוהב יס'תיכוני מאוד ועוקב אחרי כל שיר חדש שמתפרסם. כשהייתי ראש ענף התרבות בצה"ל ערכתי ספר שנקרא "שירון צה"ל" ובו 120 שירים שחשבנו שנוכח וחשוב לכל חייל להכיר.

06 מאכל שאתה לא יכול לעמוד בפניו. קציצות הפראסה והמוסקה של אמא שלי והבישולים הטעימים של שרון אשתי, שכל פעם מבשלת מטעמים בהפתעה.

07 מה מצחיק אותך. המשפחה שלי, יש לנו הומור ייחודי שהוא שלנו, ורעייתי בשיחות ליליות מצחיקות. גם חברי ילדות שמלווים אותי כל חי, וחברי פרלמנט שאנחנו נפגשים לאימוני כושר ולצחוקים רבים ומשותפים. בכלל, לצחוק יש תפקיד מרכזי בחיי.

08 עם מה אתה נרדם. טלוויזיה, ומפעם לפעם עם ספר מרתק שסוחף אותי לשעות הקטנות של הלילה. בסוף היום מתאים לי קצת אסקפזום.

09 מה שם קבוצת הוואטסאפ המשפחתית שלכם. "האביבים". הקבוצה של אמי, אחותי ושלי נקראת "החשומות" – מילה מרוקאית שפירושה בושות או סטייה מנורמות. נחשפתי אליה בילדותי והשתמשנו במילה הזאת כמה פעמים, ומאו אימצנו אותה לשם הקבוצה.

